

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2014, čj. 62 A 53/2014 – 15,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

1. Podáním ze dne 29. 6. 2014 se žalobce domáhal, aby Krajský soud v Brně uložil žalovanému povinnost pokračovat v řízení ve věci vedené pod sp. zn. Nad 177/2014. Nečinnost žalovaného žalobce spatřoval v tom, že žalovaný přípisem ze dne 29. 4. 2014, čj. Nad 177/2014 - 13, vrátil spis Městskému soudu v Praze bez věcného projednání návrhu na přikázání věci jinému soudu podle § 9 odst. 1 s. ř. s.
2. Krajský soud usnesením ze dne 29. 7. 2014, čj. 62 A 53/2014 – 15, odmítl podání žalobce podle 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., protože se žalobce domáhal rozhodnutí ve věci, kterou nelze projednat ve správním soudnictví.
3. Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností.
4. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny.
5. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona soud vyzve poplatníka k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě, kterou mu určí, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

6. Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost spolu s kasační stížností. Soud proto usnesením ze dne 29. 8. 2014, čj. 8 As 136/2014 - 15, vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve lhůtě dvou týdnů.

7. Podáním ze dne 17. 9. 2014 stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 25. 9. 2014, čj. 8 As 136/2014 - 35, obě žádosti zamítl, protože kasační stížnost stěžovatele byla zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Zároveň soud vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

8. Usnesení čj. 8 As 136/2014 - 35 bylo stěžovateli doručeno dne 10. 10. 2014. Soudem určená lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak marně uplynula dne 13. 10. 2014. Stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ani později, ke dni rozhodování soudu.

9. Nejvyšší správní soud uzavřel, že podmínky řízení o kasační stížnosti nebyly splněny, proto řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. zastavil.

10. Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že v mezidobí mezi zamítnutím žádosti o osvobození od soudních poplatků usnesením čj. 8 As 136/2014 - 35 a nabytím právní moci tohoto usnesení stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 8. 10. 2014 druhou žádost o osvobození od soudních poplatků. O této žádosti však soud samostatně nerozhodoval.

11. Zákon o soudních poplatcích v zásadě neumožňuje účastníku řízení, aby v rámci jednoho řízení opakovaně žádal o osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře připustil, že mohou existovat výjimečné okolnosti, za kterých je taková žádost přípustná. Bude tomu tak zejména tehdy, pokud žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, např. došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008 - 65, ze dne 5. 8. 2009, čj. 4 As 12/2009 - 119, nebo ze dne 28. 7. 2011, čj. 8 As 65/2010 - 106, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Takové okolnosti v posuzované věci nenastaly a stěžovatel je ani netvrdil. Druhá žádost o osvobození od soudních poplatků byla opřena o totožné důvody týkající se majetkových poměrů stěžovatele. Nadto Nejvyšší správní soud zamítl první žádost o osvobození od soudních poplatků z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Majetkové poměry stěžovatele proto nemohly na nepřiznání osvobození od soudních poplatků nic změnit.

12. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval ani o námitce podjatosti JUDr. Elišky Cihlářové vznesené stěžovatelem v podání ze dne 1. 10. 2014, neboť osmý senát, jemuž byla věc přidělena na základě rozvrhu práce, rozhodoval ve svém stálém složení: JUDr. Jan Passer, JUDr. Michal Mazanec a Mgr. David Hipšr.

13. Pouze pro úplnost soud doplňuje, že námitka podjatosti směřující proti soudcům Krajského soudu v Brně JUDr. Davidu Rausovi, Mgr. Kateřině Kopečkové a Mgr. Petru Šebkovi, kterou stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, byla opožděná. Účastník musí uplatnit námitku podjatosti soudce do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání (§ 8 odst. 5 s. ř. s.). K později uplatněným námitkám se nepřihlíží.

14. Jednou z podmínek pro rozhodnutí soudu o vyloučení soudce z projednávání a rozhodování určité věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s., je existence takového řízení, tedy skutečnost, že je řízení o této věci stále vedeno a že o věci samé nebylo ještě rozhodnuto. Ve správním soudnictví je možné po vydání rozhodnutí namítat, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, pouze u těch rozhodnutí, u nichž soudní řád správní připouští mimořádný opravný prostředek - kasační stížnost. V takovém případě by bylo možné uplatnit skutečnost, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce, jako důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

15. I pokud však stěžovatel zamýšlel předmětnou námitkou podjatosti soudců krajského soudu uplatnit námitku zmatečnosti řízení před krajským soudem, nemohla by být námitka úspěšná. Stěžovatel dovozoval podjatost jmenovaných soudců pouze z důvodu nesouhlasu s usnesením čj. 62 A 53/2014 – 15, které napadl kasační stížností. Takový důvod k vyloučení soudce vést nemůže (viz § 8 odst. 1 poslední věta s. ř. s.). Nejvyšší správní soud podotýká, že již opakovaně upozornil stěžovatele na skutečnost, že podjatost soudce nelze namítat z důvodu jeho postupu a rozhodování ve věci projednávané soudem (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, čj. Nao 232/2014 – 18, ze dne 19. 6. 2014, čj. Nao 239/2014 – 28, ze dne 27. 11. 2013, čj. Nao 90/2013 – 43, nebo ze dne 31. 10. 2013, čj. Nao 55/2013 – 54). Názor Nejvyššího správního soudu na tuto problematiku proto musí být stěžovateli nepochybně znám. Opakované uplatnění téže zjevně nedůvodné námitky vzbuzuje dojem, že stěžovatel uplatňuje svá procesní práva pouze s cílem ztížit průběh soudního řízení, nikoliv za účelem ochrany svých veřejných subjektivních práv.

16. O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 za použití § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. října 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu